

[Stavad]

mokratiet og Det Radikale Venstre. Måtte jeg også erindre hr. Bernhard Baunsgaard om, at det ikke mindst var det, at Det Radikale Venstre var parat til at ødelægge skattereformen omkring kapitalafkast og den måde, man skulle behandle skibsvirksomhed i forbindelse med skattereformen, der gjorde, at Socialdemokratiet for at undgå langsigtede skadevirkninger var nødt til at indgå et forlig af den karakter, og at det i øvrigt var et fælles ønske, at vi fortsat havde behov for disse arbejdspladser. Derfor gjorde vi det, at vi i forhold til allerede opsparede midler, allerede indskudte midler, gav en mulighed for i en kortere periode at anvende dem til det formål, bl.a. med hr. Bernhard Baunsgaards stemme.

Måtte jeg så for det sidste sige, at i det eksempel, jeg nævnte, var der en investering på 50.000 kr. pr. selvstændig. Hvis hr. Bernhard Baunsgaard mener, at det er en meget stor investering i forhold til en selvstændig virksomhed, så forstår jeg godt, at der er forskellig opfattelse af, hvad store investeringer er. Det er i forhold til de virksomheder, vi normalt taler om, og i forhold til det antal beskæftigede, der er i disse virksomheder, ikke nogen stor investering, men en investering, som burde kunne klares i forbindelse med den normale afskrivning, som i forhold til forældelsesperioden er ganske rimelig og large.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg kan ikke rigtig forstå, hvad det er, hr. Stavad nu er inde på.

Nu deltog hr. Stavad ikke i alle skattereformforhandlingerne. Det gjorde jeg. Jeg kan huske, at vi havde nogle ganske alvorlige betragtninger over, hvordan vi skulle behandle skibsværfterne. Det var ikke De Radikale, der var ude efter skibsværfterne. Hvis hr. Stavad ikke kan huske det, kunne han passende repetere, hvad der skete vedrørende det, ved at spørge f.eks. hr. Anker Jørgensen om, hvad det var, der kom besked fra Dansk Metal om til Socialdemokratiet.

Med hensyn til investeringer ved jeg ikke, hvad det er for et mærkeligt forhold til erhvervslivet og dets udøvere, hr. Stavad prøver på at bygge op her. Jeg tror bestemt ikke, at det er nemt for erhvervsudøvere at ryste op med ½ mio kr. eller 50.000 kr. til nye investeringer. Det tror jeg bestemt ikke. Det tyder små virksomhe-

ders forhold ikke på. Det tyder de gennemsnitsindtægter, private erhvervsdrivende har, ikke på. Det tyder de slet ikke på.

Med hensyn til at fremsætte forslag i Folketinget gør jeg mig altid umage. Hr. Stavad har taget stilling til nogle af dem, jeg kom med i sidste samling. Jeg kan ikke mindes, at det har været nødvendigt for mig at skrive, at vi må arbejde med det i udvalget for at finde en god afgrænsning. Jeg plejer at træffe den slags beslutninger på grundlag af internt arbejde, før jeg møder op, og det var det, jeg gjorde en bemærkning om. Det har man selv skrevet i betænkningen.

Jeg kan stadig væk ikke se, at det er rimeligt at behandle netop denne gruppe erhvervsudøvere på en helt anderledes måde end alle andre mennesker i dette land.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Det er lidt ufrugtbart at diskutere med hr. Bernhard Baunsgaard, for når han har truffet en beslutning, så er der ikke noget som helst at diskutere i forhold til saglige argumenter.

Jeg forstår, at hr. Bernhard Baunsgaard var bange for, at den åbenhed i forhold til de reelle problemer, som den radikale ordfører, fru Aase Olesen, udviste, skulle føre for langt i forhold til, at hr. Bernhard Baunsgaard havde besluttet, at dette skulle der overhovedet ikke ses sagligt på. Det må jeg så konstatere.

Så vil jeg gerne sige til hr. Bernhard Baunsgaard, at i forhold til alle de forhandlinger, der var i forbindelse med skattereformen, i forhold til den måde, vi skulle behandle skibe og anparter i skibe på, i forhold til alle de forhandlinger, der foregik ovre i Statsministeriet, i forhold til værftspakken deltog jeg.

Derfor erindrer jeg ganske udmærket, at hr. Bernhard Baunsgaard var parat til at lukke samtlige disse anpartshavere ind i virksomhedsskatteordningen. For at forhindre det måtte Socialdemokratiet bl.a. være med til at lave en mulighed for, at man i en kortere periode kunne bruge gamle investeringsfondsmidler og gamle etableringskontomidler til at købe anparter for.

Hr. Bernhard Baunsgaard skal ikke stå og være slet så hellig i den her sag, som han gerne vil være. Jeg synes i øvrigt, det er en meget dårlig vane, hr. Bernhard Baunsgaard, først at ind-